

LOS
MONÓLOGOS DE LA
Vagina
DE EVE ENSLER

ADAPTACIÓN Y DIRECCIÓN
EDU PERICAS

ALICIA
GONZÁLEZ LAÁ

MERITXELL
HUERTAS

AINA
QUIÑONES

Eve Ensler va presentar ella mateixa la primera versió d'aquest espectacle a Nova York el 1996 després d'entrevistar més de 200 dones. Ensler va escriure els monòlegs per celebrar "la vagina", descrivint-la com a superior al penis masculí pel fet que està connectada amb el clítoris, l'únic òrgan humà que no té un altre propòsit que el de donar plaer.

Aquesta és una comèdia sobre les dones i la seva sexualitat, els tabús socials, la repressió i la incultura sexual. La clau del seu èxit és la intemporalitat. És un espectacle que tracta sobre la sexualitat de la dona, però no entra en la tortuosa relació home-dona. Cada monòleg d'alguna manera es relaciona amb la vagina, ja sigui a través del sexe, l'amor, la violació, la menstruació, la mutilació, la masturbació, el naixement, l'orgasme i la varietat de noms que es fan servir per denominar la vagina .

La producció de **Los Monólogos de la Vagina** s'ha tornat el pilar en que es dóna suport al projecte V-day al febrer per Sant Valentí ("vagina," victòria "...") que busca establir la connexió entre l'amor i el respecte a les dones i la fi de la violència contra elles.

L'obra ha estat traduïda a més de 45 idiomes i ha estat portada a l'escenari en més de 120 països.

Quan s'estreni aquesta nova posada en escena de l'obra a Espanya, hauran passat ja 24 anys de la primera funció a Nova York, però la vigència, universalitat i contemporaneïtat en tots els sentits del tema la fan rabiosament actual i necessària.

EQUIP ARTÍSTIC

Adaptació i direcció: Edu Pericas

Amb Alicia González Laá ,
Meritxell Huertas & Aina Quiñones

Ajudant de direcció: Àlícia Serrat

Escenografia: Xavier Erra

Vestuari: Argelia Teo

Caracterització: Àngels Salinas

Il·luminació: Ignasi Morros

Espai sonor : Ramon Vives

Regidora : Laura Casellas

Cap tècnic: Joan Segura

Cartell: Frankie de Leonardis

Fotografia: Daniel Escalé / Nonna Arruga

Producció: **A·N·E·X·A**
72 Any

Estrena: 20 de febrer de 2020 en el Teatre Capitol de Barcelona

Activista feminista, Eve Ensler es va adonar que no hi havia context perquè les dones parlessin de les seves vagines i va iniciar un moviment, el més important fins ara sobre el tema de les vagines, quan una tarda casualment va començar a preguntar a les seves amigues: Què en penses de la teva vagina? I en el transcurs de tres anys ja havia entrevistat a més de 200 dones. I el que cada dona li deia era més sorprenent, més escandalós, pertorbador, més emocionant que la següent. I així es va iniciar la cadena de relats que va donar origen a l'obra.

Els monòlegs de la vagina es va estrenar el 3 d'octubre de 1996 al Centre d'Art HERE de Nova York, tots interpretats per la mateixa Eve Ensler que donava vida a una dotzena de personatges relatant les seves històries.

Al llarg de el temps i en totes les cultures del món, el poder de les dones ha estat vinculat a la seva sexualitat i la seva capacitat per parir fills. És per això que Ensler considera que la vagina pot ser un gran instrument de poder. En aquest sentit ja en el 1998 el propòsit de l'obra va canviar per esdevenir un moviment en contra de la violència de gènere.

Als Estats Units la popularitat de l'obra va arribar a tals nivells que l'any 2001 va abarrotar les 18.000 localitats del Madison Square Garden amb la participació de diverses artistes famoses entre les quals es trobaven la periodista Oprah Winfrey, la rockera Melissa Etheridge, la rapera Queen Latifah, i les actrius Whoopi Goldberg, Winona Ryder, Jane Fonda, Glenn Close, Marisa Tomei i Brooke Shields.

A Espanya va ser l'actriu Maite Merino que, després de poder veure l'obra a Londres, la va poder estrenar l'any 2001 al Teatre Alfíl aconseguint un èxit fulgurant que va fer que l'espectacle es convertís en tot un fenomen realitzant quatre temporades a Madrid i dues temporades al Teatre Capitol de Barcelona, a més d'extenses gires per tot el territori. L'última producció es va presentar al Petit Teatre Gran Via en l'any 2011.

Los monólogos de la Vagina és una obra formada per diversos números de monòlegs interpretats per dones. Al principi Eve Ensler va interpretar cada monòleg ella mateixa, però en les produccions posteriors l'obra s'ha presentat amb la participació de dos i fins a tres actrius. Alguns d'aquests monòlegs són altament divertits, però altres són tremendament emotius i dramàtics, tot i que sempre desborden ironia i poesia. Perquè les dones vivim la sexualitat en una constant dualitat: perill i plaer.

Aquest és un espectacle que no ataca "el masculí", no tracta de les relacions entre home i dones en clau d'humor, no es parla de l'home, sinó de l'univers femení i la relació de la dona amb el seu sexe.

Em preocupen les vagines. Em preocupa el que pensem sobre les vagines i el que no pensem sobre elles... De manera que vaig decidir parlar a les dones sobre les seves vagines, entrevistar la vagina, i així van començar aquests monòlegs.

Vaig parlar amb més de dues-centes dones. Vaig parlar amb dones ancianes, amb dones joves, casades, solteres, professores, actrius, afroamericanes, hispanes, asiàtiques, jueves... Al principi es mostraven reticents, tímides... però una vegada que començaven, no hi havia manera que paressin!

EVE ENSLER

Ensler trenca tabús parlant, parlant i parlant, fent fora la por i la vergonya sobre el que celebra en el seu espectacle que és una gran festa. Divertit, escandalós, ens afecta emocionalment i ocasionalment ens fa enfadar i pertorba... LOS MONÓLOGOS DE LA VAGINA confronten paraules per desmitificar conceptes i desarmar.

ASSOCIATED PRESS

EVE ENSLER

Eve Ensler dramaturga, feminista i activista social va néixer l'any 1953 en una família jueva en una població propera a la ciutat de Nova York.

Eve es va graduar a la prestigiosa universitat privada Middlebury College el 1975. Escriptora d'èxit internacional, Ensler ha rebut premis com a autora de teatre per obres com Los Monólogos de la Vagina, Necessary Targets i The Good Body.

És l'autora de Insecure at last, una memòria política i I am an Emotional Creature, un supervendes del New York Times que després va adaptar per a l'escena com Emotional Creature. Les activitats pacifistes en que ha participat per tot el món li han fet mereixedora de diversos premis importants, inclòs un per lideratge que li va atorgar el 2002 l'organització humanitària Amnistia Internacional.

ALICIA GONZÁLEZ LAÁ

Nascuda a Madrid, viu des de petita a Barcelona, on es forma com a actriu a les principals escoles de referència de la ciutat: l'Institut de Teatre, al Col·legi de Teatre i l'Estudi de Nancy Tuñón. També assisteix a classes d'interpretació a Estats Units, on viu durant un any, mentre aprèn l'idioma. També amplia la seva formació i cursa el programa de Tècnica Meisner de Javier Galitó-Cava, amb Mathew Graham Smith i Rachel Adler. Aviat comença a treballar en teatre, cinema i televisió.

En teatre, de la mà de directors com Xavier Albertí, Xicu Masó, Alexander Herold, Toni Casares, Roberto Romei, Pep Tosar, Glòria Balanyà, Ever Blanchet, Antonio Calvo, Eva Hibernia, Marta Gil o Andrea Segura, entre d'altres.

L'hem vist en papers tant dramàtics com còmics, portant a escena obres de, entre altres, Ibsen, Txeckov, Lorca, Coward, Reza, així com textos de la dramaturgia catalana més contemporània: Victòria Szpunberg, Marc Rosich, Eva Hibernia, Carles Batlle o Albert Tola. Entre els seus treballs televisius destaquen papers en les sèries d'èxit nacional *Los Protegidos* (Antena3), *Imperium* (Antena3), *Los misterios de Laura* (TV1) i *Hospital Central* (Tele5), així com el seu paper en la sèrie que roda en anglès per a la BBC, *Viva S-Club* que s'ha pogut veure a tot el món.

A la televisió catalana l'hem vist en nombroses sèries com *13 anys i un dia*, *Vent del Pla*, *De Moda*, *Temps de Silenci*, *Nissaga de Poder* o *Olor de colònia*. També ha actuat en diversos llargmetratges com *El Dominio de los Sentidos* (Isabel Gardela), *Cabell d'àngel* (Enric Folch), o *Hidden Camera* (Brian Gueres), aquesta última rodada en anglès, així com en nombrosos curtmetratges. Compta amb el Premi a la Millor Actriu de la Mostra de Teatre de Barcelona per *Salento*, d'Albert Tola, i amb el Premi a la Millor Actriu de diversos festivals de curtmetratges pel seu treball en *Estar Aquí*, de Silvia González.

MERITXELL HUERTAS

Meritxell va començar la seva carrera com a actriu el 1998 i durant 11 anys va ser membre de la Companyia LA CUBANA actuant en tots els seus espectacles destacant *Cómeme el coco negro* o *Mamá quiero ser famoso*. Espectacles que fan gires per tot Espanya i llargues temporades a Madrid i Barcelona.

En Televisió ha participat en sèries com *Web therapy*, *Aída*, *La Tira*, *Me lo dijo Pérez*, *Saturday Nigth Live* i al programa *El Club del Chiste*.

La podem veure també en la pel·lícula de Nacho G Velilla *Que se mueran los feos*. Les últimes obres de teatre on l'hem pogut veure fent papers protagonistes són *Per Davant* i *Per Darrere* Dir. Alexander Herold, *Confessions de Dones de 30* Dir. Eduard Pericas, *Sota Teràpia* Dir. Daniel Veronese i *Lapònia*, una comèdia escrita per Marc Angelet i Cristina Clemente.

AINA QUIÑONES

L' Aina té formació en interpretació, cant, dansa contemporània, jazz i claqué. L'hem pogut veure a l'escenari des de 2011 actuant en el paper de Cossette en el musical Les Misérables, ha col·laborat com a figurant en Campanadas de Boda de La Cubana, ha interpretat el paper de Brigitta a Sonrisas y Lágrimas, el paper de Martí al infantil Patatu, el paper de Joana al musical Fang i Setge; el paper de Patufet en Patufet, el musical, el paper de Sireneta / Ana a a Singing Talent Show i el paper de Julia a l'obra Decisions.

Va participar també en el Concert de Sant Esteve 2016. En televisió ha participat en sèries com Cuéntame cómo pasó de TVE i en Benvinguts a la família de T2. Ha doblat a el personatge Izabella en Transformers 5 i a el personatge Kate en Anabelle 2.

EDU PERICAS

Ha estat adaptador i director de l'última versió de Confessions de Dones de 30, de la comèdia Hombres desesperados, de l'obra Tot bé, gràcies i del llibre No quepo! No quepo! portat a escena sota el títol No hi entro!. Ha estat autor i director de Història d'un pallaso (Charlie Rivel), el musical Tambors de la nit, Tuppersex, Òpera for kids i Una bruixa a Barcelona amb la cantant cubana Lucrecia, així com el traductor i adaptador de Sota Teràpia de Matías de l'Federico i direcció de Daniel Veronese.

Ha dirigit M'agrada Molt què fas de Carole Greep, Que asco de amor de Yolanda García Serrano, Hora 25 de David Benioff i Els homes són de Mart i les dones de Venus de Paul Dewandre i adaptació de Paco Mir. També ha dirigit i guionat en diverses ocasions la gala inaugural de la temporada teatral a Catalunya, CATALUNYA AIXECA EL TELÓ.

Casanova, 91 pral. 1ª 08011 Barcelona

Tel. 93 452 59 00

E-mail: info@anexa.nu

www.anexa.nu

<https://www.facebook.com/anexateatre>

<https://twitter.com/AnexaTeatre>